

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Horologium Spirituale Scholasticorum Societatis Jesu

Dirckinck, Johann

[Osnabrugi, 1696

Examinandi conscientiam.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55025](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55025)

Examen generale vespertinum.

PUNCTUM I.

Omnipotens sempiternae Deus, gratias tibi, quas possum maximas ago 1. Quia ex aeternitate vidisti & dilexisti me, & (ut de tua infinita misericordia spero) me ad gloriam tuam efficaciter elegisti; & per convenientia media ad eam praedestinasti. 2. Quia per Creationem, me ex nihilo condidisti, ad imaginem & similitudinem tuam fecisti, & innumeris donis tuis, in animâ & corpore dotasti. 3. Quia me & omnia propter me, tam longâ duratione conservas, sine cujus actuali concursu, statim in nihilum redigeremur, nec possemus uno momento subsistere. 4. Quia me & omnia propter me gubernas, ac regis, & quæ ad me pertinent, efficacissimâ & suavissimâ providentiâ disponis. 5. Quia me pretiosissimo vulnerum tuorum sanguine redemisti, & per merita ac passionem tuam à servitute diaboli liberaisti. 6. Quia te mihi in Doctorem, in Medicum, in Patrem, ac in exemplum sanctæ vitæ dedisti. 7. Quia me cum paucis respectu multorum, ad Ecclesiam tuam, & ad veræ legis Evangelicæ professionem, & ad tui cognitionem & obsequium vocasti. 8. Quia cum paucissimis ad statum religiosum, & ad hunc amabilissimum, quem profiteor, misericorditer adduxisti. 9. Quia Sacramentis, inspirationibus, Sanctorum exemplis, spiritualibus libris, & aliis plurimis mediis ad bonam vitam adjuvisti & adjuvare non cessas. 10. Quia ex misero statu inimici (ut de tua benignitate confido) ad dignitatem amici provexisti, & per gratiam, gratum facientem justificasti. 11. Quia me ab innumerabilibus periculis

perdendi gratiam liberaſti, & liberare non deſinis. 12. Quia plurimis donis tum internis, tum externis, tum naturæ, tum gratiæ diſtaſti. 13. Quia mihi (ut ſpero) ab æterno, certum ſecundum tuam prædeſtinationem gradum gloriæ efficaciter præparaſti. 14. Quia me hodie ad orationem & tui alloquium admidiſti, Sacrameno corporis & ſanguinis tui cibavi, & in tuo obſequio continuiſti. 15. Quia me aliis infinitis beneficiis affeciſti, & afficere non ceſſas ac poſtea per totam æternitatem afficies. Pro tot igitur ac tantis beneficiis tuis, optime ac maxime Deus, gratias immenſas ago, & in æternum agere, teque laudare ac glorificare deſidero. Atque in gratiarum actionem, me & omnia mea, unâ cum Filii tui, Beatiffimæ Virginis & omnium Sanctorum meritis, ex animo, offero.

PUNCTUM II.

Pravum eſt cor hominis & inſcrutabile, quis cognoscet illud? Non alius, niſi tu Domine Deus meus, qui didixiſti: *Ego Dominus ſcrutans corda, & probans renes. Jerem. 17.* Quare tu Domine liberaliſſime, his omnibus beneficiis, nunc aliud adjunge, ut lucem eſſe ſede ſancta tua ad me mittas, & abundantem gratiam tribuas, quâ poſſim mea peccata, imperfectiones & ingratiſtates cognoscere, & eorum, quæ adverſus Majeſtatem tuam commiſi, ad fletum & debitam poenitentiam recordari.

PUNCTUM III.

Præmiſſis duobus hiſce punctis, quæ ſunt velut præludia ipſum examen aggredere, & ſingulas diei horas, & negotia percurrere, hæc quinque in examinis ſtatera appende ſcilicet, cogitatione

tiones, affectus, sermones, opera & omissiones. Quæ præclare ob oculos ponit & enumerat Thomas de Kempis de imit. Christi L. 4. cap. 7. & de discipl. claustr. L. 2. c. 10. Quæ nonnunquam expendi possunt.

PUNCTUM IV.

Agnitis peccatis, vel peccato veniali etiam unico, dolorem quàm ferventissimè elice, exemplo SS. Catharinæ Senensis; Ludgardis, Mariæ Ogniacensis, Theresiæ, aliorumq; Sanctorum, qui peccata venialia deflebant, non secus ac gravissimi peccatores & latrones primum conversi, atrocina & scelera sua immania detestantur. Igitur ex sequentibus motibus, nunc hoc, nunc illud, non tam obiter lege, quàm, expende, ut magis ad contritionem intimam permovearis.

I. Domine Deus magne & terribilis, Deus æternæ, immense, infinite, in quo omnes omnium rerum creaturarum perfectiones inveniuntur cum eminentia infinita. Ecce ego miser & cæcus homuncio, rem vilem & abjectam tuæ infinitæ excellentiæ & maiestati prætuli, dum ejus amore te offendi. O quàm doleo quod te summum bonum meum offenderim! Quis dabit capiti meo aquam, & oculis meis fontem lacrymarum, ut cæcitatem & malitiam meam, amarè defleam? ac hodiernam, totiusque vitæ meæ ingratitude deplorem?

II. Clementissime Deus, peccata mea, quæ hodie commisi, non solum infinitæ maiestati tuæ adversantur, verum etiam omnibus tuis perfectionibus, scilicet, Bonitati, Potentiæ, Sapientiæ, Iustitiæ, Liberalitati, immensitati, aliisque; ita contra-

ria sunt, ut illis, debitam singulis perfectionibus gloriam, honorem & amorem detraxerim, eas quodammodo pro nihilo habuerim, ac proinde easdem contra me provocaverim. O quam doleo mi Deus, quòd sic te offenderim! utinam oculi mei educerent exitus aquarum!

III. *Aliàs in particulari hæc attributa, aut unū ex eis expendere, v.g. Deus qui per immensitatem mihi præsens erat, omnia clarè cernebat, & ego hoc non obstante ausus fui peccare! item Deus infinito me complectitur amore, & ego non redamo, rem inanem & vanam ejus amori præfero! Simili ratione aliàs expendi possunt tituli Creatoris, Redemptoris, Gubernatoris, Sanctificatoris, Illuminatoris, Regis, Patris, Sponsi, Amici &c. uti & quindena beneficia, primo puncto examinis recensita.*

PUNCTUM V.

O Domine misericors & longaminis! tantam beneficiorum tuorum multitudinem & magnitudinem, cum tanto peccatorum & imperfectionum mearum numero componens, totus quidem erubesco & pudore suffundor: veruntamen fiduciam & veniæ spem non abjicio: imò ex eo ipso, quòd animam meam tot imperfectionibus & peccatis sordere videam, & tamen Benignitatem & Longanimitatem tuam, tot annis mecum dissimulasse, & mihi plùs quàm septuagies septies, imò plùs quàm millies ignovisse cognoscam; in spem erigor, quod nunquam à te sim abjiciendus; sed quotiescunq; ad te venero, & cum vero dolore, ac serio emendationis proposito, veniam postulavero, non aliter ac Filius à Patre amantissimo sim recipien-

piendus. Eâ itaque spe roboratus, denuò seriò propono, me commissa peccata emendaturum, idq; firmiter, ut nulla vel humanæ, quantacunque felicitatis, vel proprię mortis conditione propofitâ, ullam unquam, licet venialem culpam, admittere decernam. O Spiritus Sancte, Spiritus fortitudinis, qui fragilitatem meam nosti, conforta me, & septenis donis tuis ita me corrobora, ut gratia tua nunquam excidam. Amen.

Deniq; pro quotidianis defectibus, aliquam tibi, quam statim exsolvas, pœnitentiam injungas, ut si aliquem tibi dolorem infligeres, aut preculam aliquam recitares. Quando autem culpa aut defectus gravior occurrerit, non sufficit eum communi pœnâ mulctare, sed extraordinariâ reprehensione & condignâ castigatione punire convenit. Deniq; terminatur examen, oratione Dominica. P. Jac. Alvarez tom. 2. lib. 3. c. 9.

P R A X I S

Deo, Divisq; sub noctem se piè commendandi.

I. Ad DEUM PATREM.

MAne nobiscum Domine quoniam advesperascis, custodi me ut pupillam oculi tui, & sub umbra alarum tuarum protege me, ne unquam obdormiam in morte & gratiâ tua excidam. Salva nos Domine vigilantes, custodi nos dormientes, ut vigilemus cum Christo & requiescamus in pace.

II. Ad CHRISTUM DOMINUM.

IN vulnera tua, mi Jesu, me meos & omnia mea commendo. Quidquid hodie à me & toto orbe terrarum factum est boni & hac nocte fiet, millies augere exopto. Quidquid hodie peractum est mali & hac nocte fiet, vel sanguinis profusione im-

pedi-